

ments que't resten del treball per aitals aficions els aprofitis fent que arrelin en el teu enteniment idees bones i pures; en el teu cor, sentiments nobles; i en la teva voluntat, ansies xardoroses d'evitar els perills i entrabancs que moltes voltes causen les males lectures, fent naufragar miserablement els més purs i delicats sentiments.

Res més denigrant i malestruc per l'obrer que la lectura de les obres obscenes i escandaloses puig que, no solsament el fá estar amb una ofuscada intel·ligència incapaç d'esbrinar cap veritat per sencilla que sia, i tota idea de Deu, si ne qu'ensemps l'enfonsa en l'abim espantós del materialisme i li obre una sed ardenta de plaers sensuals incaparitant lo per ésser membre útil de la societat.

Fuig doncs, apreciat obres, del odiós lanc ont moltes voltes s'arrestren de la manera més vilipendiosa aquestos sers desgraciats que sols gosen amb plaers bacanales... Crema aquestos folletons ont solsament s'hi publiquen atentats contra la fé, la moral i les bones costums... A fora aquestos periódics hipócrites que tan prompte fan protestes de sentiments bons i nobles, com anunciant les noves més pernogràfiques... Abraça amb fé i confiança la «Bona Premsa» puig que ja mai te n'arrepentirás, car, sob formós apostolat no es altre que'l civilizar te, despertar ton enteniment e il·lustrarte per que encara que humil, puguis presentar te a tot arreu demostrant que has sapigut fer bon ús de les bones lectures i que mentres Deu te conservi el sentit práctic, seguirás eix dreturer camí que condueix al obrer al enl-lairament que dintre la societat li pertoca.

AMIC.

REFLEXIONS

Ha dit un gran publicista catòlic, que'n cap escenari, absolutament en cap, s'hi respirent aires de pietat i de virtut. No obstant van prenent cada dia proporcions més

alarmants els esforços que realitzen certes quantitats educadores de la joventut per a seleccionar noies amb les que formen verdaderes companyies líric-dramàtiques. En colégis, cassinos i fins en associacions que pretenen estar acollides a l'ombra de l'Església i organitzen funcions dramàtiques representades per doncelles. Se dona funció pública cada festa, anunciant-se pel mitjà de programes les obres que han de posar se en escena i els noms de les actrius i cantantes que han de representar-les.

Es verament deplorable qu'els pares i mares permetin que aixís s'infiçioni la educació de les seves filles, entregant les en mans dels fomentadors de la cultura modernista. Causa verament llástima veure com aquestes noies passen la major part del temps fora de la llar doméstica, estudiant i ensajant i guarnint se els perifolls que han de lluir en el teatre, dedicant en aquestes frivolitats pecaminoses el temps preciós qu'en la edat més crítica de la seva vida, necessita la dona per a capacitar-se de la seva missió social i per a dedicar-se a n'els quefers domèstics, quin coneixement li es de tot punt necessari per a ésser demà bona esposa, i bona mare de família.

Nosaltres hem sentit sempre fonda pena al veure en els escenaris a aquestas noies, vestides de pecadoras, de santes i de reines, habillades amb les mateixes gales i els mateixos atractius que l'art d'agradar proporciona a les dones del sigle; adornades, empolvades i realzades per la llum de *las candilejas*, per a que públics abigarradament escullits i a vegades pretenciosament pietosos, les aplaudeixin i ovacionin. Deplorém, sobre tot, que aquets procediments se vegin adoptats per associacions que pretenen passar por moralitzadoras.

Quedaven encare en els pobles bon número de famílies que passaven a gust el dia festiu a la llar doméstica, a la Església, a n'el passeig sanítos i a la visita discreta. Avui aquestes famílies van perdent

la afició a les funcions religioses i van cobrant afició a les diversions esbarjibles. En el teatre moral hi troven més ambient; per aixó se nota que fins aquelles persones que's tenent per religioses, no poden donar un céntim per a ajudar a sostenir el culte, o per a contribuir al foment de les obres verament benéficas, pero en tenen sempre per a comprar la entrada i per tirar a la *bandeja* del teatre moral.

Es ja hora de que els pares de família i fins les autoritats dels pobles, se donguin compte de la perniciososa influencia que aquestos procediments van exercint, no sols en la educació de la joventut, sinó també, en les costums populars; convé sobremanera que les persones de bon sentit s'apartin de aquest llocs aont envers de sanejar s'infiçiona.

I no cal alegar que amb aquesta mena de diversions i esbarjos se contrarresta la malífica influencia de les diversions i espectacles dissolvents. Per aital objecte no tots els procediments son adequats, no tots els medis son licits. Encare que la intenció de combatre la immoralitat sia bona, en el cas present el fi que's persegueix no justifica els medis i procediments empleats per a conseguirlo.

Es innegable que les associacions catòliques poden i deuen oferir a n'el públic expansions honestes i recreatives per a restar concurrencia a n'els espectacles dissolvents. Però cada associació ha de laborar dins la seva esfera; i la esfera de les associacions de noies no es certament el teatre públic. I sembla mentida que no ho comprenguin aixís els pares qui presenten les seves filles per a esbargir a tothom qui compri la entrada a la taquilla, no un nombre de vegades l'any, sino durant llargues temporades, cada festa. Aquest agre-dolc, aquest conglomerat de cultura, pietat i esbargiment no es sanítos quant molt se prodiga; no es bon aliment espiritual ni per a les joves actrius ni per a els públics morigerats.

El teatre moral entra de ple en